

Lov snart vil blive forelagt, saa at det kunde lykkes at faa den gennemført i denne Samling. Jeg skal ligeledes nævne to andre Lovforslag, som i Fjor strandede paa Landstingets Modstand. Det ene er Lovforslaget om borgerligt Ægteskab, det andet er den store Retsreform. Jeg havde ogsaa hellere set, at de vare blevne forelagte, end at det blev Justitsministerens Pryglelov, der blev forelagt oppe i Landstinget. Nu har jo den højtærede Justitsminister i Dag søgt at mildne lidt paa denne Pryglelov, han har fremlagt i Landstinget, idet han i Dag har fremsat en Række andre Lovforslag, som man kun kan hilse med Glæde. Saaledes har jo Ministeren bebudet, at der skal nedsættes en Kommission vedrørende Tyendelovgivningens Revision. Det glæder mig, at denne Kommission nu kommer frem. Det vil erindres, at Socialdemokratiet i Fjor rejste denne Sag ved en Forespørgsel, der vandt Tilslutning her i Tinget, og jeg antager, at det er paa Grundlag heraf, at den højtærede Justitsminister har fremsat sit Forslag her i Dag om at nedsætte en Kommission til Undersøgelse af disse Forhold. Det glæder mig ogsaa, at den højtærede Justitsminister har efterkommet det Krav, der fra Socialdemokratiets Side i en Aarrække er blevet rejst ved Finanslovens Behandling, nemlig Kravet om, at der fra Statsmagtens Side gøres langt mere, end Tilfældet nu er overfor de tuberkuløse i Samfundet, og ligeledes at der fra Statsmagtens Side gøres alvorlige Skridt til at forbedre de forsømte og vildfarne Børns Stilling. Det glæder mig, at disse Spørgsmaal nu ere komne frem, og vi fra vor Side have særlig Grund til at udtale vor Glæde derover, fordi vi nu i en lang, lang Aarrække hvert eneste Aar ved Finanslovens 1ste Behandling have fremsat disse Krav, som man hidtil ikke har villet imødekomme. Det glæder mig, som sagt, at der nu er gjort Skridt til at foretage noget i disse to Retninger.

Jeg skal ligesom det ærede Medlem for Løvel henlede den ærede Justitsministers Opmærksomhed paa den i Fjor vedtagne Lov om Udvidelse af Viborg Sindsygeanstalt. Der blev i den bestemt, at der dertil skulde anvendes et Beløb af indtil 780,000 Kr. Men det har vakt megen Forbavelse, at Justitsministeren har givet dette betydelige Statsarbejde i Entreprisen til en enkelt Mand og altsaa ikke er gaaet den Vej, vi saa ofte i Finansudvalget have krævet, at Regeringen skulde gaa, og som den højtærede Justitsminister, den-

gang han selv var Medlem af Finansudvalget, saa ofte har været med til at forlange af Højres Ministre, nemlig at udbyde saadanne Arbejder i offentlig Licitation. Sagen har jo vakt en hel Del Misfornøjelse i de Kredse, der føle sig særlig berørte deraf. Jeg skal saaledes nævne, at Bestyrelserne for jydsk Centralforening og Østifternes Centralforening for Murere og Tømrere have besværet sig over det og paa Møder vedtaget Resolutioner, hvori de misbillige det skete og haabe, at det ikke maa finde Gentagelse i Fremtiden. Den ærede Ministers Grunde til dette Skridt kender jeg ikke, men det ville vi vel faa Lejlighed til at høre, naar han faar Ordet.

Den ærede Indenrigsminister har i Dag forelagt et Lovforslag, hvorefter Ulykkesforsikringen skulde udvides til ogsaa at omfatte Søfarten. Det kan naturligvis kun glæde os; det er jo netop et af de Krav, Socialdemokratiet fremholdt i sidste Rigsdagssamling ved Fremsættelsen af et Forslag om Udvidelse af den nuværende Ulykkesforsikring. Jeg beklager kun, at Ministeren ikke er gaaet videre; vi maa jo nemlig huske paa, at der endnu findes store Erhvervsgrupper, der staa udenfor de Goder, Ulykkesforsikringen bringer. Jeg tænker navnlig paa de to store Erhverv Landbrug og Skovbrug. Disses Arbejdere kunne jo ikke nyde godt af Ulykkesforsikringen, og jeg synes, der havde været Grund til, naar vi skulde lovgive paa dette Omraade, at tage disse to store Erhvervsgrupper med. Men det er jo muligt, at det kan lykkes under Behandlingen af det forelagte Lovforslag at drage disse Grupper med ind under Loven og endvidere at hæve en Del af de Meningsløsheder, der klæbe ved den nuværende Lov om Ulykkesforsikring. — Jeg kunde have ønsket, at Indenrigsministeren havde fremsat Forslag om Forbedring af Landpostbudenes Kaar. Det vil erindres, at disse i sidste Samling indgik til Rigsdagen med Andragende om at faa deres Kaar forbedrede i forskellige Retninger. Der var nævnt ikke saa faa Punkter, hvor de ønskede Forbedringer. De ønskede saaledes, at der sikredes dem en Pension paa deres gamle Dage, de ønskede en rigeligere Uniformering, end de have i Øjeblikket, nemlig en Kappe og Benklæder foruden den Frakke, de have; de ønskede Huslejhjælp for de Postbude, som maa bo i Købstæderne, hvor Boligen er særlig dyr; fremdeles ønskede de Erstatning for det Arbejde, de maa udføre før og efter Postgangen, og endelig ønskede de forandrede Bestemmelser med Hensyn